

LÄRJUNGASKAP

Några grundläggande förutsättningar

Några grundläggande förutsättningar för detta studium är följande.

För det första att den studerande är ärlig i sin strävan och besluten att gå framåt, hur förstajaget än reagerar. Bara de som kan klart urskilja de två sidorna av sin natur, andrajaget och förstajaget, kan arbeta intelligent.^{1.1.3,4}

Denna urskillning hjälps framåt genom en reflekterande livshållning och ett noggrant fasthållande vid metoden att ständigt iakttaga sig själv i livet.

För det andra att de studerande har levat länge nog och stridit tillräckligt hårt med fientliga krafter i livet för att ha utvecklat en någotsånär riktig förståelse av värden. Det förutsätts att de strävar att leva såsom de som vet något om andrajagets sanna, eviga värden. De låter sig inte hållas tillbaka av vad som än händer förstajaget eller av tidens och omständigheternas tryck, av ålder och fysiska handikapp. De har insett att flyktig entusiasm, ryckiga ansträngningar och tillfälligt tryck inte för dem till målet. De har förstått att det i stället är en stadig, jämn, ihållande strävan, som i det långa loppet bär dem framåt.

För det tredje att de är beredda att noga studera vad som sägs, att försöka skapa ordning i sitt tänkande och att hålla fast vid sitt meditationsarbete. Att ha ordning i sitt tänkande och rikta tanken på det man just håller på med i alla sina dagliga göromål är det bästa sättet att göra studie- och meditationsstunderna givande och rusta sig själv för lärjungens kallelse.

Det som här sägs är avsett för dem som försöker motsvara behovet av utbildade tjänare. Planethierarkin ser i första hand till avsikten och ansträngningen. Avsikt, ansträngning och uthållighet: detta är de tre huvudkraven för alla lärjungar och invigda.^{1.1.6-9}

När förstajaget en gång klart fattat att det egna kausalväsendet finns och äger en oerhörd potential, börjar detta kausalväsen också kunna göra sig gällande. Då kan människan lita till att kausalväsendet skall genomföra hennes skolning till önskat slutligt resultat. Förstajagets eget tänkande, begränsat till fysiska världens tid och rum, okunnigt om alla föregående inkarnationer, kan inte ge denna livstillit, utan den måste komma ovanifrån, från lägsta 46-medvetenheten via kausalhöljets centra.

Det nödvändiga arbetet med aspiranter på lärjungaskapet är tvåfalt:

1) Att lära dem att få kontakt med kausalväsendet, så att de i fysiska hjärnan får en visshet om denna högre verklighet. Denna kunskap gör det svårare för fysiska, emotionala och mentala intressen att utöva sin dragningskraft och hålla kvar individen i motsvarande världar. Den blir därmed första steget ut ur fjärde och in i femte naturriket.

2) Att ge praktisk undervisning, som möjliggör för dem att: förstå sitt eget vara genom att förvärva någon esoterisk kunskap om människan; styra sitt eget varas krafter och lära sig något om de krafter som omger dem; och utveckla sina potentiella förmågor, så att de kan självständigt lösa sina egna problem, styra sitt eget liv och bli psykiskt så starka och balanserade att de måste erkännas såsom dugliga till arbetare enligt medvetenhetsutvecklingens plan, vitmagiker och lärjunge till planethierarkin.^{1.1.11-14}

Huvudets förståelse och hjärtats förståelse

Att somliga människor närmar sig livs- och kunskapsproblemen med huvudets förståelse och andra med hjärtats förståelse, beror inte på vilket departement de tillhör och handlar heller inte om den grundläggande skillnaden mellan esoteriker och mystiker. Hos den allsidigt utvecklade individen måste huvudet och hjärtat fungera med lika stor kraft och får intetdera vara outvecklat. Men under evolutionsprocessen utmärks individerna av att den ena tendensen dominerar i ett visst liv och den andra i ett annat. Ingen kan bli esoteriker som inte i tidigare liv varit mystiker, och människans förståelse av esoteriken bygger i avsevärd grad på den

mystiska insikt hon förvärvat i tidigare liv. Grunden läggs i den ansvars-kännande kärlek-individen visar sin grupp och familj, en kärlek som i senare liv kan vidgas att innesluta allt fler och till sist alla och även fördjupas med den förståelse kunskapen skänker. Skillnader i dessa avseenden är alltså tidsbundna.^{2.3.1,2}

Det är särskilt värdefullt att urskilja livsmeningens riktning och veta om man i just detta liv skall vandra huvudets väg eller hjärtats väg. Här behövs emellertid en fin högre urskillning för att icke illusioner skall tillhandahålla förevändningar för ett liv i slö oföretagsamhet. Dylika illusioner kan vara underlägsenhetskänsla, jämförelse med någon annan och därmed avund eller en självbelåtenhet som hämmar aktiviteten.

Aspiranterna på lärjungaskap kan tryggt taga till allmän regel att de i det förflutna mycket tillämpat hjärtats väg och att därför i denna inkarnation mentalutvecklingen är viktigast.^{2.3.33,34}

Krav för lärjungaskap

God karaktär, hög rättsuppfattning, sunda värden och andlig strävan är förvisso grundläggande och oföränderliga krav, men mer än så fordras för lärjungaskap och kontakt med läraren.^{3.6.32}

En människa kan bli lärjunge och göra sig förtjänt av en lärares uppmärksamhet, först när hon förmår utträta något av betydelse för sina medmänniskor.^{3.7.34}

Privilegiet att vara en utpost för lärarens medvetenhet kräver en osjälviskhet och självuppgivelse, som få är redo för. Att dragas in i hans aura, så att lärjungens aura utgör en oskiljaktig del av gruppauran förutsätter en renhet, som få kan odla. Att ha lärarens öra och rätten att kontakta honom vid behov kräver en mottaglighet och fin urskillning, som få är beredda att köpa för det åsatta priset. Likväl står dörren öppen för alla ärliga och uppriktiga sökare, som motsvarar kraven.^{3.6.33}

Esoterikstuderande kan missrikta sina energier i meningslösa spekulationer rörande lärares och lärjungars personlighet och – i de fall dessa framträder anonymt eller under pseudonym – rörande dessa personligheters identitet. Dyligt är inte bara slöseri med tid utan är också bevis på att dessa studerande ännu på länge inte är mogna för lärjungaskapet. Felaktigt intresse för andras personligheter, det vill säga förstajag, inte bara fördröjer kontakten med lärarna i planethierarkin och därmed lärjungaskapet utan blir även ett hinder för egna andrajagets utveckling. De studerande uppmanas att i stället söka utrusta sig själva, lära sig fungera i stillhet, fullgöra sina plikter och nyttiga åtaganden, skola sig i det rätta tiganets konst, eftersträva den orubbliga jämvikt som kommer av osjälviska motiv och glömma den själviska belåtenhet som kan välla fram i ens inre, när den vakande hierarkin erkänner ens trohet.^{2.5.19}

Ovidkommande intresse för lärarens levnadssätt och metoder endast hindrar och begränsar aspiranten. Bland de första råd de får som önskar träda i förbindelse med lärarna är att sluta intressera sig för det som inte angår dem, i stället rikta uppmärksamheten på de åtgärder de måste vidtaga i det egna livet och eliminera den upptagenhet med det egna lynnet och grubblet, detta slöseri med tid och kraft, som så ofta utgör större delen av deras tankeliv.^{3.7.20,21}

De lärare i planethierarkin, som genomsnittliga aspiranter och provlärjungar kan komma i förbindelse med i mentalvärlden, arbetar inte med dem därför att de personligen tycker om dem eller bryr sig om dem, utan därför att behovet är stort och de söker sådana som de kan träna till dugande arbetare. Den mentala inställning de söker hos aspiranterna är läraktighet, förmåga att uppfatta och minnas och att avstå från att fråga tills man vet något. Sedan uppmanas aspiranten att fråga om allt. Det är värt att minnas vad en av lärarna sagt: "Vet att vi är sunda och balanserade individer, som undervisar såsom vi lärde på jorden, inte genom att smickra våra elever utan genom att disciplinera dem. Vi leder dem framåt, inte med tvång genom att nära deras äregirighet med löften om makt, utan genom att ge dem kunskap och leda dem i att använda denna i sitt arbete, då vi vet att de genom att rätt bruka kunskapen kommer att förvärva erfarenheten och nå målet."^{3.7.19}

När läraren söker finna dem som är lämpade att undervisas av honom, är det främst tre förutsättningar han granskar. Om dessa inte förefinns, hjälper det inte hur mycken hängivenhet, längtan och renhet i levnadssättet aspiranten än förvärvat. Det är väsentligt att alla aspiranter begriper dessa tre faktorer och så besparar sig mycken sinnesoro och fåfäng ävlan.

Läraren söker hos aspiranten efter ljuset i huvudet, undersöker hans skörd och iakttar hans tjänande i världen.^{3.7.22,23}

Aspirantens skörd är den andra faktor läraren måste beakta, innan han antar människan till lärjunge, ty i aspirantens förflutna kan finnas sådana betingelser som hindrar honom från att antagas i detta liv.

Tre huvudsakliga faktorer måste beaktas både var för sig och i förhållande till varandra.^{3.7.32,33}

För det första: sådana skördebetingade plikter, som skulle göra det omöjligt för henne att fungera såsom lärjunge. Det är fullt möjligt för en människa att i karaktärshänseende ha nått det stadium, där hon förtjänar lärarens uppmärksamhet, men likväl har plikter att fylla, som skulle hindra henne från aktivt tjänande i just detta liv. Detta måste såväl läraren som människans egen Augoeides beakta.^{3.7.34,35}

Innan detta är fallet, vore det slöseri med lärarens tid, om han ägnade sig personligen åt henne, ty hon kan få lämplig hjälp på andra sätt och mycken teoretisk kunskap från böcker och lärare i människoriket. Denna kunskap har hon ännu inte omsatt praktiskt, och hon har mycken erfarenhet att göra under ledning av sin Augoeides.

Resultatet blir ofta i denna tid att människan i sitt nuvarande liv åtar sig en onormalt stor börda av plikter och ansvar för att frigöra sig för tjänande och lärjungaskap i ett senare liv, kanske utan att i fysiska hjärnan vara medveten om varför hon gör detta. Hon utrustar sig då för nästa liv genom att tålmodigt fylla sin uppgift.

Läraren granskar även förhållandena i aspirantens höljen för att se om det i dessa finns funktionstillstånd, som skulle hindra hans brukbarhet och verka såsom hinder. Också dessa förhållanden är skördebetingade och måste rättas till, innan han får ingå i lärjungagruppen. Lärjungen utsätts ständigt för krafter från tre håll – hans Augoeides, hans lärare och lärjungagrupp – och om han inte är stark, har renat sig och övar självkontroll, tjänar dessa krafter enbart till att stimulera önskade sidor hos honom, föra alla hans dolda svagheter upp till ytan. Detta måste göras innan aspiranten antas till lärjunge ty annars skulle mycket av lärarens dyrbara tid åtgå till att oskadliggöra effekterna av den nyantagnes våldsamma reaktioner på de andra lärjungarna i gruppen.

En annan faktor 45-jaget måste beakta är huruvida de lärjungar finns inkarnerade, som aspiranten skall arbeta med och som hör samman med honom genom gamla skörderelationer och förtrogenhet med liknande arbete.

Ibland kan det anses klokare att aspiranten väntar med att anträda lärjungens väg till ett senare liv, i vilket också hans tidigare medarbetare, som är inställda på hans vibrationer och vana vid att arbeta med honom, finns i fysiska kroppar, ty i lärarens grupp ingår man för att tjäna och utföra särskilt arbete, inte för att få en kultiverande träning, som en dag skall förvandla en till adept. Lärjungar tränar sig själva, och när de är redo för visst arbete, använder läraren dem. De utvecklar sig själva och åstadkommer sin egen frigörelse. Allteftersom de går framåt steg för steg, lägger deras särskilde lärare allt större ansvar på dem. Han tränar dem i tjänandets teknik och i att vibrationsmässigt gensvara på planen, men de lär sig att kontrollera sig själva och att göra sig dugliga för tjänandet.^{3.7.35-39}

Den tredje faktorn är tjänandet, den faktor som aspiranten själv har minst att säga till om och som det är högst troligt att han misstolkar. Läraren ser inte till en arbetares världsliga inflytande eller ställning eller till hur många människor som flockas runt hans personlighet utan till de motiv som driver hans aktivitet och den effekt hans inflytande har på medmän-

niskorna. Verkligt tjänande är det spontana utflödet ur ett älskande hjärta och ett utvecklat intellekt, det är resultatet av att finnas på rätt plats och stanna där. Det framkallas av det ofrånkomliga inflödet av kraft från andratriaden och Augoeides, inte genom ihärdig aktivitet i fysiska världen. Det är verkan av att människan uttrycker vad hon egentligen är, ett potentiellt andrajag, inte en utstuderad effekt av hennes tal och handling. En verklig tjänare samlar omkring sig dem som det är hans plikt att tjäna och hjälpa med kraften av sitt liv och sin förändligade personlighet, inte med högljudda anspråk. I självglömska tjänar han, funderar inte på om hans insats är stor eller liten och har inga förutfattade åsikter om sitt eget eventuella värde. Han lever, tjänar, arbetar och påverkar och begär intet för det avskilda jaget.^{3.7.41}

Lärjungaskapets tidiga skeden

Lärjungen blir varse egna förmågor, som han ännu inte kan intelligent kontrollera. Han erfar glimtar av insikt och kunskap, som synes honom ej ha något omedelbart värde. Han kommer i kontakt med vibrationer och fenomen tillhörande högre världar än grovfysiska världen men förblir omedveten om den process, genom vilken han gjort detta, och kan varken förnya eller riktigt minnas upplevelsen. Inom sitt eterhölje förnimmer han aktiva krafter. Han kan ännu inte styra dem och använda dem i enlighet med sina ändamål och planer, hur ihärdigt han än försöker. Det enda han kan göra är att notera dylika fenomen och därvid alltid minnas att i de första skedena av denna utveckling är det endast de grövsta av de hithörande vibrationerna som registreras i hans hjärnmedvetenhet. Han får helt enkelt vänta och inrikta sig på att rena sina höljen och eliminera allt som han befärad kunna förvränga visionen. Detta skede kan vara lång- eller kortvarigt beroende på hur mycket av detta som är nytt eller bara repetition av erfarenheter han gjort i tidigare liv.

I den träning, som lärjungarna får de närmaste årtiondena, kommer utvecklandet av emotional syn (klärvoajans) och hörsel (klärådiens) att vara fullständigt uteslutet, och om lärjungen redan äger dessa förmågor, kommer han att behöva övervinna dem. Den verkliga lärjungen strävar att centra sig i mentelhöljet i syfte att ytterligare höja sin medvetenhet till kausalhöljet.

De invigda arbetar med människornas medvetenhetsaspekt, inte deras emotionalhöljen.

Det är i arbetet med medvetenheten, som den verkliga evolutionstekniken utövas, ty i varje naturrike är det medvetenheten i formerna, som svarar för utvecklingen av och i formen. Det främsta målet för de studerande är därför att bli medvetna om det kausala och Augoeides, att odla kausalmedvetenheten och att lära sig att leva och verka som om de ägde denna. Intill dess att de kan styra sitt redskap med vilja, gör de klokt i att träna sin mentalmedvetenhet, studera manifestationens lagar och lära sig att omfatta allt som man nu avser med "det högre".

När människan kan bruka detta redskap avsiktligt, med vilja använda det eller avstå, ändras hela hennes ställning och ökar hennes användbarhet. Genom att använda intellektet, mentalmedvetenheten, har mänskligheten blivit varse det fysiska redskapets, organismens, ändamål och brukbarhet. Genom att använda ett ännu högre slags förmåga, som tillhör kausalhöljet, lär hon sig att avsiktligt, viljemässigt, ändamålsenligt styra hela förstajaget (47:4–49:7) och lär sig förstå för vilka ändamål det existerar. Detta högre slags förmåga är ett högre slags intellekt, kausalmedvetenheten.

Först när människan blir kausalt medveten, blir hon till nytta i en hierarkisk lärares, ett 45-jags grupp. När kausalmedvetenheten börjar fungera, kan hon övergå från provlärjungens stadium till den i hierarkiske lärares grupp antagne lärjungens stadium.

Provlärjungen får åtskillig undervisning utan att medvetet inse det. Felaktiga tendenser påpekas för honom, när han uppriktigt söker utbilda sig för tjänande. Ärligt genomförd analys av de egna motiven har en förunderlig förmåga att höja den tilltänkte lärjungen upp ur emotionalvärlden in i mentalvärlden. Det är först i mentalvärlden lärarna kan kontaktas och måste sökas.

Den tid kommer, när ljuset i huvudet inte bara finns utan även kan i viss mån användas.

Aspirantens skörd är sådan att det blir möjligt för honom att med ihärdig ansträngning ordna sitt liv så, att han icke endast kan skörda sin sådd och fylla sina plikter utan dessutom har beslutsamhet nog att också lösa lärjungaskapets problem och fullgöra dess plikter. Sitt tjänande av andra utför han med rätt motiv, detta tjänande börjar göra sig gällande och han förlorar förstajagets intressen ur sikte, medan han arbetar för andrajagets intressen.

Läraren rådgör med sina främsta lärjungar, 46-jag, om lämpligheten av att släppa in aspiranten i gruppauran och låta hans vibrationer förenas med gruppens. Om han antas, utses en sådan äldre lärjunge att under två års tid tjänstgöra som förmedlare mellan läraren och den nyantagne lärjungen. Förmedlaren arbetar med den nye lärjungen, så att säga dämpar lärarens vibrationer, när han förmedlar dem till lärjungens höljen, så att dessa får vänja sig vid den högre frekvensen. Förmedlaren överför till lärjungens mentalmedvetenhet, via Augoeides och kausalhöljet, vetskap om gruppens planer och vägledande ideer och iakttar hur lärjungen förhåller sig till det som händer honom i livet och de tillfällen som yppas för honom. I praktiken och tills vidare är det förmedlaren, som fyller lärarens funktion.

Hela denna tid förblir aspiranten ovetande om vad som hänt och är omedveten om dessa i hans högre höljen pågående kontakter. Tre tecken märker han dock hos sig själv:

1. Ökad mental aktivitet. Denna vållar honom först mycket besvär. Han uppfattar det som om han förlorade i stället för att vinna i tankekontroll. Detta är dock övergående.

2. Ökad mottaglighet för ideer och ökad förmåga att uppfatta hierarkins plan. I första skedet kan dessa förmågor göra honom i viss mån obalanserad, när han fångas av den ena idén efter den andra. Men efter en tid återvinner han balansen och låter ändamålsenligheten styra sitt liv. Han arbetar med sin egen uppgift, gör sin insats för det helas gagn efter bästa förmåga.

3. Ökad psykisk känslighet. Detta är både ett tecken på utveckling och ett prov. Han kan lockas att överge sitt tjänande av mänskligheten för att i stället bruka psykiska förmågor för självhävdelse. Lärjungen måste utvecklas allsidigt, men innan han kan fungera medvetet såsom kausaljag, måste han avstå från att använda dessa lägre förmågor. De kan tryggt användas endast av kausaljag. 46-jag och högre jag behöver inte bruka dessa i emotional- och eterhöljerna inneboende förmågor. Dessa högre jag kan tillgå högre atommedvetenheters (47:1 och högre) ofelbara kunskap.

Det är inte så att läraren gör den antagne lärjungen klart medveten om att han är antagen. För lärjungaskapet liksom för de tre första initiationerna gäller den esoteriska regeln att människan skrider framåt i blindo. Hon hoppas men vet inte. Hon handlar som om hon vore lärjunge och vaktar med omsorg sina handlingar, ord och tankar, så att hon inte gör sig skyldig till något felaktigt, olämpligt eller ovänligt, som kan bryta den rytm hon antar ha upprättats. Hon fortsätter sitt arbete och intensifierar sin meditation, granskar sina motiv, söker utrusta sitt mentalhölje, låter leda sig av tjänandets ideal och söker alltid tjäna, och när hon är så upptagen att hon glömt sig själv, får hon plötsligt en dag se den som så länge sett henne.

Detta kan ske på två sätt: i fullt vaken dagsmedvetenhet eller i fysiska hjärnans hågkomst av ett möte och samtal under sömnen. I samband därmed gör lärjungen tre särskilda insikter.

1. Lärjungen inser det skedda såsom ett obestriddigt faktum han inte kan betvivla.

2. Han inser att han måste tåga om detta faktum. Många år kan gå innan han nämner det för någon, och då endast till en annan lärjunge, som står under samma lärare, och endast efter att ha inhämtat lärarens tillåtelse att nämna det.

3. Han får efter hand insikt i vissa faktorer, som styr lärarens förhållande till lärjungen, så att dessa faktorer alltmer börja styra också hans eget liv. Sex sådana faktorer uppräknas närmast.

1. Han inser att hans kontakter med läraren styres av gruppens behov och avser gruppens tjänande. Läraren är intresserad av honom endast i den mån han såsom monad medveten i kausalhöljet kan användas i tjänandet genom förstajaget i fysiska världen. Läraren arbetar med hans kausalhölje och att det därför är kausalhöljet, inte inkarnationshöljerna, som står i

kontakt med läraren. Det är därför alla lärjungars uppgift: att hålla förbindelseleden mellan kausalhöljet och hjärnan via mentelhöljet öppen, så att läraren genast och lätt kan nå honom.

2. Han finner att det är han själv, som i de flesta fall stänger dörren genom bruk av lägre psykiska förmågor, fysisk ohälsa och brist på medvetenhetskontroll och inser därför att han måste arbeta ständigt och oupphörligt med sitt förstajag.

3. Han finner att han måste lära sig skilja mellan Augoeides', den egna lärjungagrupperns och lärarens respektive vibrationer. Alla tre är olika och det är lätt att sammanblanda dem, särskilt i början. Aspiranter och lärjungar kan tryggt utgå ifrån att, när de får uppleva en "hög vibration" och stimulans, denna inte kommer från läraren utan snarare från Augoeides.

4. Han finner också att lärarna inte har för vana att smickra lärjungarna eller lova dem något. Äregirighet, maktlystnad och självtillräcklighet är egenskaper, som tillhör förstajaget och hjälper inte att utveckla andrajagets egenskaper. Lärarna säger intet som kan nära lärjungarnas högmod eller känsla av avskildhet eller utvaldhet och märkvärdighet.

5. Lärjungen finner också snart att lärarna inte är lätt tillgängliga. De är strängt upptagna och kan endast i nödlägen ägna nybörjare något ögonblick för meddelelse. Ju grönare lärjungen är, desto mer kräver han lärarens uppmärksamhet och inbillar sig ha rätt till den. De äldre och mer erfarna tjänarna söker fylla sina plikter och utföra sitt arbete med så liten kontakt med läraren som möjligt. Varje mer framskriden lärjunge har som mål att utföra sitt arbete och vara i kontakt med sitt till andrajaget hörande kraftcentrum, det vill säga sin grupp, och därför i stadig kontakt med läraren utan särskilda möten och fenomenartade kontakter med honom.

6. Han finner också att förhållandet mellan lärare och lärjunge styres av lag och att det finns bestämda stadier i kontakten dem emellan.^{3.6.1-24}

De två vägarna

Aspirantens främsta problem är att behärska det emotionala. Kampen utkämpas alltså framför allt i emotionalhöljet och når sin kulmen först när de fysiska hölkena är välfungerande och mentelhöljet välutrustat. Ju känsligare emotionalhöljet är, desto starkare dess reaktioner på fysiska världen och mentala förhållanden. Därför har lärjungar och mer utvecklade människor starkare emotionala energier och arbetar under större emotional påfrestning än de mindre utvecklade, liksom andrajagen, som är frigjorda från beroende av det emotionala.^{4.6.11, 6.7.12}

Aspiranter och lärjungar bör därför arbeta aktivt med att bemästra sin emotionalitet och därvid minnas att segern kommer ovanifrån och inte kan vinnas underifrån. Det kausala måste styra, och dess bundsförvant i kriget är det skolade mentala.^{4.6.12}

Emotionalvärlden är de tvåfaldiga krafternas värld. Det första aspiranten blir varse är dualiteten, tvåfalden. Den ringa utvecklade människan uppfattar enhet, men den är av lägre slag, fysisk enhetlighet, ingen inre konflikt. Den högt utvecklade människan äger den högre enhet som kommer av att kausal- (47:2,3) och essentialmedvetenheten (46:5-7) övervunnit det lägre. Däremellan står aspiranten, som framför allt är medveten om dualitet och dras till än det ena, än det andra. Målet för hans första steg är att bli varse motsatserna och nödvändigheten av att välja rätt mellan dem. Genom det ljus, han upptäckt inom sig, blir han varse mörkret. Genom det goda, som drar honom till sig, ser han det slags onda som för honom erbjuder det minsta motståndet. Genom smärtan kan han visualisera och bli varse lusten, och himmel och helvete blir för honom realiteter. Genom hans vaknande andrajags dragningskraft uppåt inser han och tvingas erkänna också inkarnationshöljens dragningskraft nedåt. När han väl blivit medveten om dessa dualiteter, inser han att den avgörande faktorn i kampen är hans vaknande kausala vilja i motsats till hans själviska vilja. Sålunda fullgör de två krafterna sin uppgift, tills aspiranten ser dem såsom två krafter, som drar åt motsatta håll, och han blir medveten om de två vägarna. Den ena vägen leder till obegränsat antal inkarnationer och den andra till andrajagens rike. Den ena vägen involverar honom djupare i materiaspekten, den andra närmar

honom medvetenhetsaspekten, så att han med tiden blir varse sitt kausalhölje, genom vilket han kan fungera i femte naturriket. Den ena vägen är vänsterhandsvägen och den andra är rätta verksamhetens väg. På den ena blir individen förfaren i svart magi, som bara är förstajagets välutvecklade krafter, underordnade själviska syften: världslig framgång och ära. Dessa krafter begränsar individen till de tre lägsta världarna (47:4–49:7) och stänger den dörr som leder till det verkliga livet, dödens motsats, odödlighetens boning, femte naturriket. På den andra vägen kontrollerar han sitt förstajag och utövar planethierarkins magi, varvid han alltid arbetar i andra-triadens – till att börja med kausalhöljets – ljus med alla livsformers medvetenhetsaspekt och aldrig lägger någon vikt vid det egna särjagets strävanden. Klar urskillning ger honom insikten om att den andra vägen är densamma som Buddha kallade ”den ädla åttafaldiga vägen”.

Genom att bruka sina två viktigaste redskap, urskillning och icke-identifiering, vinner aspiranten den förmåga som kallas ”livskraften” och som inte är bara solsystemisk fysisk eterenergi (49:1-4) utan även kosmisk fysisk eterenergi (43–46), 46:7 till att börja med.

Det är denna dubbla, solsystemiska och kosmiska eterenergi, som med tiden aktiverar tredje ögat, redskapet för klar insikt, som möjliggör rätt val och därmed även ett säkert och snabbt framåtskridande. Kraften fås att växa i tystnaden, och endast den som kan finna ett centrum av frid och stillhet inne i huvudet, där eterenergierna och kausal-essentialenergierna möts, kan rätt utöva den urskillning och icke-identifiering, varmed han når kontroll över emotional- och mentalthöljerna.

Genom att lära sig uppfatta de tvåfaldiga krafterna och klart urskilja de två vägarna utvecklar aspiranten livskraften. Denna livskraft visar sig först däri att den sätter aspiranten i stånd att nå en jämviktspunkt, där han står fast och träffar ett val.

För aspiranten står det rätta valet mellan snabbt och långsamt framåtskridande. För den antagne och trogne lärjungen står det rätta valet mellan olika sätt att tjäna. För 45-jaget står valet mellan de sju stora vägarna.

Alla mindre val aspiranten gör förbereder honom för större, rätta val genom rätt urskillning och rätt icke-identifiering, vilka leder till rätt handling. Denna mening sammanfattar krigarens teknik på begärsvärldens slagfält.

Förmågan att välja rätt utvecklas och förvandlas allt eftersom medvetandet utvecklas på allt högre nivåer. I början har aspiranten att kämpa med sina egna begär och illusioner, med sitt känsliga emotionalhölje enbart. Senare, såsom lärjunge antagen på prov, får han kämpa inte bara med sitt eget förstajag utan även med emotionalvärldens krafter, varvid han når insikt om dessas dualitet. Ännu senare, när individen blivit verkligt antagen lärjunge, får han erfara även de illusionens krafter som ansätter hans egen lärjungagrupp. Sådana lärjungar, som ibland är i kontakt med sin kausalmedvetenhet, möter utan fruktan dessa fientliga krafter, och för dem finns intet nederlag, intet återtåg. Antagna lärjungar, som kämpar mot alla de ovannämnda krafterna och dessutom de svarta krafterna, som är motsatta de äldre bröderna, kan kalla på den egna gruppens andrajags energier och vid sällsynta och angivna tillfällen på den lärare de arbetar under. Så växer arbetet och ökar ansvaret, men samtidigt fördjupas också insikten om de makter som kan kontaktas och användas och som vid rätt bruk tryggar slutsegern.

Augoeides väntar tills lärjungen träffat det rätta valet. Och det rätta valet för lärjungen är att lita till Augoeides’ ledning i alla viktiga lägen, till dess han kan själv, såsom kausaljag och senare 46-jag, intaga Augoeides’ plats. När han det gjort, inträder han i vår planets vita magikers led och kan bruka krafter, samarbeta med planen, befalla elementalerna och bringa ordning ur kaos. Han är då inte längre världsillusionens fånge, kan inte fjättras av egna förflutna vanor och egen skörd. Han har vunnit den livgivande kraften – lägsta kosmiska etern, eller lägsta kosmiska pran (46) – och framstår såsom en äldre broder.

Sådan är den väg som ligger framför alla som vågar anträda den. Sådan är den möjlighet som erbjuds alla aspiranter, som träffat sitt val med icke-identifiering och som har enhets-

viljan och viljan att tjäna till drivkrafter.^{4.6.12-22}

Esoterikerns skolning

De som skall lära världen mer om hierarkin och som skolas i att vara brännpunkter för kontakt, underkastas en mycket krävande disciplinering. De prövas på alla upptänkliga vis och får lära sig mycket genom bitter erfarenhet. De får lära sig att inte fästa något avseende vid andras erkännande. De tränas i att inte döma efter skenet utan efter insikten. Att kunna uppfatta lärarens avsikt och att kunna älska tillmäts den största betydelse. Aspiranter, som vill låta sig utväljas till arbetande lärjungar, måste släppa allt begär efter själviskt ägande och måste vara villiga att betala för kunskapen till vad pris som helst. Växande förståelsen för allts lagenlighet ger insikten om att det är nödvändigt att betala det åsatta priset. Lärjungens förvärv av till andra-jaget hörande egenskaper och förmågor måste hålla jämna steg med hans förvärv av esoterisk kunskap; han måste växa lika mycket i vara och i kunskap. Denna kunskap växer på tre sätt:

1. Genom bestämda medvetenhetsexpansioner, som ger lärjungen insikt om de nivåer han skall uppnå. Därmed kan han bilda sig en mental uppfattning om vad som ligger framför honom, och detta är första steget mot att nå det. En mer framskriden lärjunge visar honom i högre världar det arbete som skall utföras, liksom en lärare visar sin elev det lärostoff han skall inhämta.

2. Nästa steg är att behärska lärostoffet och att i meditation och genom experiment bearbeta de insedda sanningarna. Detta är en långvarig process, ty allt måste lärjungen tillgodogöra sig och göra till sitt eget, innan han kan gå vidare. Han utför detta arbete både i fysiska världen och i överfysiska världar. I mentalvärlden får han under ett kort skede nattlektioner, innan han fortsätter med tjänande arbete av något som helst slag. Denna undervisning överför han till sin fysiska hjärnmedvetenhet i form av ett djupt intresse för vissa ämnen och i en ökande förmåga att tänka konkret och abstrakt i vissa esoteriska frågor, som upptar hans uppmärksamhet. Han företar experiment och prövar olika metoder att studera lagarna, och med tiden når han för honom själv värdefulla resultat. Med tiden och allteftersom han tillgodogör sig och vet mera, antar hans kunskap syntesens form. Då är han mogen att undervisa och delge andra den lilla del av kunskapen han är viss om.

3. Genom att undervisa andra får man själv mera kunskap. När lärjungen i undervisningen definierar sanningen, befäster han de fakta han lärt, och i samspelet med andras intellekt höjes hans egna vibrationer. Därmed kan ytterligare insikt och ytterligare sanning strömma in.

När han på detta sätt bemästrat en lärdom, får han nästa, och när han lärt en bestämd följd av lärdomar, ”avlägger han examen”, det vill säga genomgår en initiation. Hela den grupp han undervisar gagnas av detta hans framsteg, ty för varje lärjunge gäller att han för med sig sina egna elever. Det som gagnar den enskilda monaden gagnar hela gruppen.

Första initiationen står för begynnelse, första kontakten med 46-medvetenheten (46:7), symboliserad med Kristusbarnets födelse. Lärjungen har byggt en viss struktur av rätt liv, rätt tänkande och rätt handlande. 46-medvetenheten går in i denna form och gör den levande. Däri ligger skillnaden mellan att studera en teori och göra teorin till en del av en själv. Man kan dana sig till en fullkomlig avbild av ett ideal men alltjämt sakna något väsentligt, livsnödvändigt, essentiellt. Vad är detta för något? Manifestationen av det essentiala livet, 46-medvetenheten och 46-energin. Första initiationen markerar att detta liv har fötts, från och med nu finns hos lärjungen, hur svagt det än må vara. Det mesta i dess växande återstår alltså.

Andra initiationen markerar krisen i kontrollen av emotionalhöljet. Efter denna initiation har lärjungen att bevisa att han har fullständig kontroll över de tre lägre hölkena – organismen, eterhöljet och emotionalhöljet men ännu icke mentalhöljet. Därefter kommer tredje initiationen med kontroll av mentalhöljet genom kausalhöljet. Fjärde initiationen innebär monadens kontroll av kausalhöljet genom det nya 46-höljet och övergång till andratriaden.^{6.7.1-7}

Vägen är således en väg, där lärjungen erfar en stadig expansion av medvetenheten med ökande känslighet för de högre vibrationerna. Detta visar sig först såsom mottaglighet för Augoeides' inspiration, och denna mottaglighet är en av lärjungens nödvändiga förmågor.

Aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar arbetar aldrig i stora grupper, utan ensamma, i grupper om två eller tre och som flest nio medlemmar. Dessa tal har nämligen en esoterisk betydelse, vilket de måste beakta, om de vill nå framgång i sitt arbete.

I arbetet måste förstajaget underordnas det vaknande andrajaget. Aspiranterna måste leva harmlöst i tanke, ord och handling. På detta sätt kan var och en av er bli en utpost för planet-hierarkins medvetenhet och ett energicentrum, genom vilket hierarkin kan verka.^{6.7.9-11}

Aspiranten såsom medveten förmedlare av energi

Varje aspirant är en brännpunkt av energi och bör vara en medveten sådan, där han står. Mitt i förvirringen och oron bör han göra sin närvaro gällande. Lagen för verkan och återverkan arbetar här. De Stora (som förutser behovet av just sådana punkter för inre kontakt, när det råder oro i världen, som nu) samlar på vissa platser dem som är aspiranter på tjänandet. De fungerar som motvikt och hjälper den allmänna planen och lär sig samtidigt välbehövliga läxor.

Aspiranterna skall inte bjuda inkarnationshöljernas mekaniska krafter motstånd eller söka bekämpa dem, ty därmed förvärrar de kaos. I stället skall de rikta ansträngningen på att få kontakt med Augoeides och hålla den stadig, och de skall befinna sig i en sådan rak inrättning att Augoeides' kraft och makt kan strömma in i och genom inkarnationshöljerna (47:4–49:7). Denna genomströmning åstadkommer en stadig utstrålning, som påverkar omgivningen i exakt samma mån som den inre kontakten vidgas, och står i ett omedelbart förhållande till klarheten av den kanal som förenar hjärnan med kausalhöljet. Aspiranterna bör också sträva efter den självglömska som får dem att uppgå i det som är bäst för dem de kommer i kontakt med. Denna självglömska avser förstajaget. Själverinring och självglömska skall övas samtidigt.

Den människa, som har för avsikt att vara en förmedlande länk mellan den oroliga mänskligheten och planethierarkin, som arbetar för konstruktiva ändamål och för ordning, måste likaså bruka sunt förnuft, denna nödvändiga faktor, i allt hon gör. Detta innebär att alltid och med urskillning lyda lagen för hushållandet med kraft och att vägledas av en riktig uppfattning om värden. Där dessa förmågor finns, hushållar människan med sin tid och kraft, utmönstrar hon överdrivet nit och kan De Stora lita på aspiranten såsom en klok medhjälpare.

All esoterisk träning avser att utveckla aspiranten så, att han verkligen kan vara en brännpunkt för andrajagsenergi (45:4–47:3). Enligt lagen är denna träning cyklisk. Tider av verksamhet avlöser tider av vila, och tider av uppfattad kontakt växlar med tider av skenbar tystnad. Om aspiranten utvecklas såsom önskat, följer på varje passivitetsperiod en period av större aktivitet och starkare prestation. Denna växling beror på verkan av periodicitetens lag, vilken måste beaktas. Det är samma lag som verkar, antingen det handlar om ett solsystem, en planet eller en människa, ty de är alla centra eller brännpunkter för energi inom ett ännu större väsen. Framgång i esoteriskt arbete beror till stor del på graden av utvecklad förmåga att uppfatta kausalideer från Augoeides, den egna kausalgruppen eller läraren i planethierarkin. Vad som alltjämt saknas hos majoriteten aspiranter är en syntetisk medvetenhet (från och med 47:5) och förmågan att behålla och registrera kontinuiteten.

Om det råder emotionellt eller mentalt kaos når kausalideerna inte fram till hjärnan och registrerar inte hjärnan de intryck som kausalhöljet likafullt mottar. Vid utmattning och när organismen behöver vila, registreras heller inte intrycken. Det är eterhöljets centra, som vitaliseras och aktiveras i detta arbete med att få kontakt med och sedan överföra energi. Om vitaliteten är låg och pranafloödena inte upptas, sänks således hela kontaktförmågan och registrerar inte centren vibrationerna. När däremot stimulansen är ändamålsenlig och de nämnda störningarna stillats, kan ideerna på nytt nå fram och därmed en ny cykel av mottaglighet inledas.^{6.1.3-7}

Hinder för esoteriskt studium och deras övervinnande

Ett av de viktigaste hindren för en korrekt uppfattning av esoterikens lagar och deras praktiska tillämpning ligger i att Västerlandet är förhållandevis ungt och att hastiga förändringar varit det utmärkande kännetecknet för den europeiska civilisationen (dess amerikanska dotter inräknad). Europas historia omfattar knappt tre årtusenden och Amerikas ungefär lika många århundraden. Esoteriken blomstrar i en förberedd atmosfär, i en miljö som starkt magnetiseras av övermänskliga individers närvaro och i stadgade förhållanden, vilket allt är resultatet av många tidsåldrars arbete i mentalvärlden.^{1.4.18}

Dessa förhållanden förefinns inte i Västerlandet, där ständig förändring pågår på livets alla områden, där snabba omkastningar i skeendet vållar omfattande störningar, som motverkar allt arbete av magiskt slag. Den mängd kraft, man skulle behöva sätta in i dylikt arbete, kan inte försvaras med hänsyn till de resultat som torde erhållas.^{1.4.20}

Ett annat hinder föreligger i det lägre mentalas höggradiga utveckling. Denna har dock haft sin givna plats i evolutionen, varit nödvändig för begripandets utveckling. Genom ansträngningen att begripa esoteriken kommer västerlänningen att kontakta det kausala och så lättare att bygga bron mellan det mentala och kausala. Hylozoiken, rätt förstådd, är just den slutgiltiga syntesen, som ersätter såväl den europeiska som den indiska filosofin.^{1.4.22}

Allt i människolivet är underkastat oföränderliga lagar. I försöket att finna dessa lagar, för att lyda dem, börjar esoterikern att arbeta av sin dåliga skörd och bidrar därmed inte längre till emotionalvärldens illusionism. När individen blivit kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet, så att han kan jämföra sina tidigare liv med sitt nuvarande, kan han göra snabba framsteg i att leva lagenligt. När han såsom 46-jag också kan skåda in i framtiden och se kommande liv, har han slutat att så sådd i människoriket och behärskar alla orsaker i sina lägre höljen.

Ju mer individen betraktar skeenden och förändringar i ljuset av alla tidigare händelser, ju längre bakåt hans minne når och ju riktigare det är, desto bättre kan han behärska alla uppkomna situationer.

Det tredje hindret är ett resultat av de två först avhandlade. Det består i den stora vikt man i Västerlandet lagt vid fysiska materien. Detta har i sin tur medfört tre förhållanden.

1) Idévärlden eller ens den subjektiva medvetenhetens värld erkänns inte av vetenskapen. Mystiker och klärvojanter erkänner på grund av egna erfarenheter "andevärldens" existens, men vetenskapsmännen i allmänhet tror inte på någon överfysisk verklighet. Allt det som äldre raser och folk satte högst i livet och tanken bemöts nu med skepsis.

2) Människorna överlag är undertryckta och hämmade i sitt andliga sökande. Vetenskapen förnekar det gudomliga och andliga. De svar på frågorna som teologin givit avvisar människorna alltmera. Den insikt, som vaknar hos många individer, får intet utrymme i det offentliga livet. Det offentliga upptas i stället alltmera av gudomliggörandet av fysiska ting, organismen, emotionerna. Å andra sidan märks hos många en strävan att eliminera oväsentligheter och inrikta sig på det väsentliga i livet.

3) Ett tredje förhållande uppstår ur de två först avhandlade. När "det andliga livet" förnekas, när det liv som levs inriktas på det fysiska och skenbara, har tillvaron ingen mening och intet mål, finns intet motiv till riktig livsföring och ingen riktig uppfattning om framtiden.

Hela hemligheten med framgång i vandrandet av den esoteriska vägen ligger i rätt inställning. När människans inställning är praktisk materialism, koncentration på organismen och begär efter stundens ting, kan hon inte nå framgång i att söka uppfatta esoterikens sanning.

Ett fjärde hinder ligger i organismen, som byggts med kött och jästa livsmedel och drycker och fostrats i en miljö, där frisk luft och solsken inte varit de främsta faktorerna. Resultatet har blivit organismer, som inte är lämpade för någon sådan påfrestning som esoteriken medför och som sätter upp en mur mot inflödet av högre slags energier. När färska frukter och grönsaker, friskt vatten, nötter och kokt eller okokt säd utgör människornas enda föda,

kommer organismer för högt utvecklade monader att kunna byggas. Dessa avvaktar den framtida cykel, då de skall kunna fullgöra sitt öde. Detta kommer att dröja, eftersom arbetet med att utmönstra det felaktiga och anpassning till det riktiga måste gå långsamt.^{1.4.28-37}

Vissa särskilt viktiga insikter måste först göras, innan hindren kan avlägsnas. Dessa insikter kan sammanfattas som följer:

1) Insikten om att vägen till fortsatt uppenbarelse går genom fullgörandet av den närmaste plikten och fasthållandet vid den högsta sanning man känner.

2) Insikten att lidelsefrihet är något stort att öva och viljan att med glädje utstå hur mycket tillfälligt obehag och lidande som helst i arbetet för framtidens härlighet måste utvecklas.

3) Insikten att syntesen är den metod, genom vilken förståelsen erhålls, och att vägen i mitten, som går rakt till målet, vandras genom rätt avvägning mellan de parvis framträdande motsatserna.^{1.5.1-4}

Vandrandet av vägen

Ingen människa är en lärjunge som inte är en pionjär. Att tro sig förstå andliga sanningar och att njuta av att betrakta ideal som ligger i framtiden är inte tillräckligt för lärjungaskap. Om det så vore, skulle lärjungarnas led snabbt fyllas, och detta är tyvärr icke fallet. Det är förmågan att förstå de insikter som ligger framom det mänskliga intellektet som utmärker den aspirant som står vid tröskeln till att godtagas såsom lärjunge. Det är den genom krävande inre arbete förvärvade förmågan att se visionen av det närmast förestående och att fatta de begrepp, vari intellektet nödvändigtvis måste kläda den, som ger människan rätten att vara en erkänd arbetare med planen. Det är att ha förvärvat den andliga inriktningen och att stadigt ha hållit fast vid den – vilka störningar i det fysiska livet som än kan drabba henne – som visar dem som spanar och söker efter arbetare att en människa kan betros med någon liten del av det arbete de åtagit sig. Det är förmågan att glömma förstajaget i uppgiften att under Augoeides' inspiration vägleda mänskligheten, som höjer en människa ur mystikernas led till de praktiska esoterikernas.

Detta arbete är så omfattande att det upptar människans hela uppmärksamhet och tid. Det leder henne till att effektivt uttrycka sig i sitt förstajags livsuppgift och att stadigt utföra det skapande och magiska arbetet. Lärjungaskapet är en syntes av hårt arbete, intellektuell utveckling, stadig strävan uppåt och andlig inriktning, därtill de sällsynta egenskaperna positiv harmlöshet och det öppnade öga som när det så vill skådar in i verklighetens värld.

Lärjungen måste: 1) fråga efter vägen och finna den, 2) lyda Augoeides' inre maningar, 3) icke fästa något avseende vid världens krav, 4) leva så att han är ett föredöme för andra.^{10.4.5-7}

1. *Fråga efter vägen och finna den.* 45-jaget K.H. har sagt oss att det av en hel generation sökare kanske blir bara en enda adept. Det måste vara så av två grunder:

För det första är den verkliga sökaren en som tillgodogör sig sin generations vetande, som är den bästa produkten av sin egen tid och likväl förblir otillfredsställd och med den inre längtan efter visdom ouppfylld. Han inser att det finns ett ytterligare steg och söker taga detta för att vinna något som går utöver det som hans samtida redan vunnit. Ingenting tillfredsställer honom förrän han finner vägen, och ingenting lugnar den längtan som finns innerst i hans vara utom det som finns i planethierarkins kunskap och visdom. Han är den han är, emedan han har prövat alla sämre vägar och funnit dem bristfälliga och följt många ledare bara för att inse dem vara "blindas blinda ledare". Intet annat återstår nu för honom än att bli sin egen vägledare och finna vägen hem *ensam*. Ur den ensamhet, som är varje sann lärjunges öde, födes den självkänedom och självtillit som rustar honom att en gång själv bli en mästare. Denna ensamhet beror inte på någon separativ anda hos honom, utan beror på vägens egna villkor.

För det andra äger den verkliga sökaren det sällsynta slags mod som möjliggör för honom att stå rak och fast och låta den egna klara tonen ljuda mitt i världens larm. Han har ögat inställt på att se bortom jordens dimmor och dunster till det centrum av frid som är höjt över allt jordiskt

skeende. Också detta medför ensamhet och framkallar den hållning av tillbakadragenhet som mindre utvecklade förnimmer såsom högdragenhet hos dem som ilar framåt före dem själva.

Endast de blir adepter som ensamma, utan yttre hjälp och ledning, arbetat av sin dåliga skörd och intelligent åtagit sig uppgiften att vandra vägen.

2. *Lyda Augoeides' inre maningar.* "Inre" avser här "icke-dualitet", det vill säga att aspiranten eller lärjungen aldrig skall uppfatta dessa maningar såsom kommande utifrån, från ett annat väsen, en annan individ, utan liksom inifrån honom själv, hans "bättre jag". Så länge aspiranten talar om maningar och inspirationer såsom komma från andra väsen, hur "upphöjda andar" och "ledare" det än handlar om, löper han en reell fara att vilseledas av väsen i emotionalvärlden. Augoeides lever i enheten och leder människan till enheten; alltså manifesterar han sig aldrig för människan på sådant sätt att det försvagar hennes sanna enhetsupplevelse eller stärker hennes fiktion om dualitet. Noggrant undervisar lärarna den blivande invigde i att öva urskillning, skolar honom i den mödosamma uppgiften att skilja mellan instinkt och intuition, lägre och högre intellekt, de begär och drifter som härrör från inkarnationshöljens mekaniska funktioner och den hjälp Augoeides lämnar till medvetenhetens utveckling.

Det är ingen lätt eller smickrande uppgift att skärskåda sig själv och komma underfund med att även det tjänande vi utfört och vår längtan efter studium och arbete i grund och botten haft ett själviskt ursprung och byggt på ett begär efter befrielse eller en avsmak för vardagens grå och enahanda plikter. Den som söker lyda Augoeides' inspirationer, måste odla exakthet i de räkenskaper han håller med sig själv och sannfärdighet gentemot sig själv, vilka sannerligen är sällsynta egenskaper i dessa tider. I sin egen meditations avskildhet skall han icke skyla över ett enda fel, icke urskulda sig en enda försummelse. Bara så skolar han sig i andlig urskillning.

3. *Icke fästa något avseende vid den världsliga vetenskapens och klokskapens skenbart riktiga åsikter.* Det blir nödvändigt för honom att konsekvent gå emot världens åsikt och denna åsikts allra bästa uttryck, och göra det ofta. Han måste lära sig att göra det rätta såsom han själv ser och vet det, oberoende av vad jordens största och mest citerade individer anser. Han måste lita till sig själv och till de slutsatser han själv kommit fram till av egen insikt. Det är här som så många aspiranter misslyckas. De gör *icke* det bästa de vet, handlar icke efter sin bästa insikt, som de fått i sina meditationsstunder vid kontakt med Augoeides. Det är på den hopade mängden av dessa ogjorda handlingar, som de stora misslyckandena beror.

Det finns inga obetydligheter i lärjungens liv, och ett outtalat ord eller en ogjord handling kan visa sig bli den faktor som hindrar människan att genomgå initiation.

4. *Leva så att han blir ett föredöme för andra.* Tjänande i och genom gruppen är helt enkelt ett förebildligt liv. Den är den bästa företrädaren för den uråldriga visdomen, som lever sitt liv varje dag på det ställe där lärjungen skall leva, icke lever det på ställen där han själv tycker att han borde leva enligt förstajagets åsikt. Människor misslyckas med att göra det goda och rätta just där de befinner sig, därför att de hittar någon anledning, som får dem att tro att de borde vara någon annan stans. Människan flyr från svårigheter, från oharmoniska förhållanden, från omständigheter som medför problem och från situationer som fordrar handling av hög kvalitet och som är ägnade att tvinga fram det bästa hos henne, förutsatt att hon stannar kvar i dem.

Adepten yttrar intet ord som kan såra eller skada. Därför har han lärt talets mening mitt i livets strid. Han spiller ingen tid på självömkan eller självrättfärdigande, ty han vet att lagen ställt honom där han står och där han bäst kan tjäna, och han har lärt sig att svårigheterna alltid är människans eget verk och frukten av hennes egen mentala inställning. Om tendensen till självrättfärdigande framträder, betraktar han den såsom en frestelse han skall undvika. Han inser att varje ord han yttrar, varje handling han utför och varje blick och tanke han riktar har sin verkan på gruppen på gott eller ont.

Är det alltså inte uppenbart varför så få lyckas och så många misslyckas?^{10.4.9-19}